

Απριλιος 1986

Τ. 179
450ΕΝΤ

120
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΡΩΤΑΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΝΙΑΤΑ

3 ΔΟΙΣΣΕΣ

- * Εθνική
Αγγλίας
- * Α-Ηα
- * Ελπίδα

Θρίαμβος
το δεύτερο Πάρτυ μας!

ΓΙΟΥΡΟΒΙΖΙΟΝ
Οι νεότερες
εξελιξεις

**Η SANDRA
ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ!**

ΙΕΡΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

Επιμέλεια στηλης **ΣΤΑΛΩ Χαραλάμπους**

Φίλοι μου.

το προσφυγικό σωματείο «ΑΓΙΟΣ ΜΑΜΑΣ» των Μανδρών Αμμοχώστου εδρεύει στη Λάρνακα. Όλοι οι χωριανοί ανταμώνουν κάθε χρόνο το Σεπτέμβρη, να πουν για ότι έχασαν, για όλα τούτα τα χρόνια μακριά από το χωριό τους.

— Γεια σας χωρκανοί.

— Καλώς σας θρήκαμε.

— Απόκαμαν τα χέρια μας να υφαινούν την υπομονή, κουράστηκε το βλέμμα να αγναντεύει τεντωμένο τον ορίζοντα. Βάρυνε και ο λογισμός. Πότε θα πάμε χωρκανοί;

— Δε ξέρω. Τόσα χρόνια! Δεν αντέχουμε πια. Ναι, κρατάνε την ελπίδα με τα δόντια. Δε ζητούν πολλά. Ζητούν μονάχα τις Μάνδρες, τη ζωή τους, τα σπίτια τους.

Ναι, όλοι αγαπήσαμε τις Μάνδρες πάνω απ' όλα. Πάνω από μας τους ίδιους, πάνω από τη ζωή, τα νιάτα μας, τα όνειρά μας. Τις κρατήσαμε, ό,τιως και όλη τη σκλαβωμένη γη μας και τη στήσαμε ψηλότερα από κάθε τι...

— Γι' αυτό θα ξαναπάμε. Είναι ζήτημα χρόνου!

ΣΤΑΛΩ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Οι Μάνδρες Αμμοχώστου

Ένα απλό βλέμμα προς το Βορρά, εξισώνεται με ένα κομμάτι σκλαβωμένης γης μας. Ένα βλέμμα προς τα αγαπημένα μας χωριά και τις πόλεις εξισώνεται με μια ολοκληρωτή ζωή γεμάτη χαρά, ευλογία, ελπίδες και όνειρα.

Και σήμερα το βλέμμα και η σκέψη μας φτερουγίζει πέρα μακριά σε ένα χωριό που βρίσκεται στις πλαγιές του Πενταδακτύλου, τις Μάνδρες της επαρχίας Αμμοχώστου.

Πολλοί, πάρα πολλοί από μας ουδέποτε επισκέφτηκαν το γραφικότατο χωριό, αλλά σήμερα επιχειρούμε όλοι ένα νοερό προσκύνημα στις Μάνδρες. Πάμε λοιπόν μαζί, να το γνωρίσουμε και να το τοποθετήσουμε σε μια θέση στην καρδιά μας όπως και τόσα άλλα μέρη μας. Γιατί είναι και οι Μάνδρες ένα κομμάτι σκλαβωμένης γης μας. είναι και οι

Μανδριώτες μια μονάδα, στο σύνολο των 200.000 προσφύγων μας.

Το χωριό συνορεύει με την Ακανθού, τον Άγιο Ιάκωβο, το Πλατάνι, και τα Άρδανα. Όπως λέει ένας ιστορικός το χωριό πρέπει να κτίστηκε το 1738. Όλοι τότε οι κάτοικοι ήταν νομάδες και πολύ πιθανόν το όνομα του, να το πήρε από τις πολλές μάντρες που κτίστηκαν εκεί.

Πολιούχος Άγιος του χωριού, ο Άγιος Μάμας.

Στο ξωκλήσι της Παναγίας της Γαλακτοτροφούσας που βρισκόταν κοντά στο χωριό, υπήρχε αγίασμα το οποίο έσταζε από σταλακτίτες που έμοιαζαν με τα στήθη γυναικας.

Όσες νέες μητέρες είχαν πρόβλημα με τα στήθη τους, έρχονταν εδώ στο ξωκλήσι, ντύνονταν στ' άσπρα, σαν νύμφες, και στη συνέχεια οι ιερέας

αφού έκαμε δέηση στην Παναγία ράντιζε τη γυναίκα με το αγίασμα.

Αγίασμα έπαιρνε και μαζί της και άλειφε τα στήθη της, που θεραπεύονταν αμέσως. Στο ξωκλήσι αυτό που απόκτησε παγκύπρια φήμη έρχονταν μητέρες τόσο από τα γύρω χωριά όσο και από πολύ μακριά.

Ακόμη στο πολύ γνωστό ξωκλήσι της Παναγίας του Τοχνιού που βρισκόταν και αυτό στα «σύνορα» του χωριού, ήταν ένα μικρό βυζαντινό εκκλησάκι με μικρό τρούλλο που καθόταν πάνω σε σταυροειδή στέγη. Κτίστηκε γύρω στα 1600 μ.Χ. Εσωτερικά το μοναστήρι είχε πολυάριθμες τοιχογραφίες και το εικονοστάσι του ήταν σπάνιας τέχνης.

Στο μοναστήρι πολύ παλιά έμεναν καλόγεροι. Το ιστορικό της ίδρυσης του μοναστηριού λέει πως κατά τη διάρκεια της

Τουρκοκρατία μ.Χ. τρεις καλόγεροι ανέβηκαν σε κρημνο βράχο στα θώρια 1—2 μίλια γύρω στο βράχο Τούρκοι. Οι προσευχήθηκαν και την παράδωσαν δύναμη για να γλυτώσουν τα έξι πρόστιμα της ξαν και κάθε έκτησαν το μοι Οι Τούρκοι συνέχισαν να μιλόγερους έπεχο και σκοτώθηκαν Βράχος πήρ «ΦΟΝΙΑΣ». Κοντά στο καλόγεροι ή κάπο νεώτεροι, φύτερις που σήμερα πιο ψηλά δπρου και για τον κορμό του άνδρες με αν

